

Ju päev on läi - nud loo - ja, Su et - te, Ra - hu - too - ja, veel

tu - len tä - na - des: mind võ - ta õn - nis - ta - da, et

Vai - mu vä - ge saa - da võin Si - nu ar - mu pal - ge ees.

2. Su Isa-armu peale
siis loodan ja ta naale
jään seisma uuesti:
mis püüab ilm ja liha
ja kurja vaimu viha,
kõik seda saada kaugele.

3. Päev hüüab päeval seda,
et läbi mitme häda
meil taeva rännata.
Jah, taevas, Sinu ilu,
see lõpetab mu valu,
- siin pole meie kodumaa.

Vis: "Nüüd hingvad inimesed" (Nun ruhen alle Wälder)

Heinrich Isaac, 1450-1517.

Sõnad: Gerhard Tersteegen, 1697-1769.

Tõlge: Martin Lipp, 1854-1923.